

ASTOA TA OTSOA

Bide batian asto bat joanik
 bakarrik erri batera,
 bazter batetik otso aundi bat
 oni zitzayon atera;
 bada igarri zion otsoak
 jaki gauza zeramala,
 eta malizi askochorekiñ
 osan baiziyon onela :
 ¡Asto gañoa kupiturikan
 nago ni zuri begira!
 neronek bada pisu guziya
 eramangoizut errira
 Asto tontoak eman baizizkan
 gañeko pisu guziyak,
 bere artian esanaz ez nau
 ez, ikusiko nausiyak.
 Abiyaturik errira biyak
 onela diyo otsoak:
 Zuk aurretikan juan beardezu
 erakusteko pausoak.
 Ala astoa abiyaturik

bestearen aurretikan,
 uste izanik otso azkarra
 an zubela atzetikan,
 bañan išilik gorde zitzayon
 otsoa tarte batera:
 erregalatu zizkan gauza on
 ayek, gustora jatera:
 alako batez gogoratu zau
 etzetorrela otsorik,
 eta echera joanik etzuben
 izan ezur bat osorik.

.

Onek erakusten du
 zer zaigun pasatzen,
 lagun charraren itzak
 badira aditzen;
 lenaztandik ez bada
 piška bat pentsatzen,
 gure buruba errez
 degula galdutzen.

ROSARIO ARTOLA.